

Predmet C-240/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

17. travnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesverwaltungsgericht (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

9. prosinca 2022.

Podnositelj revizije:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Druga stranka u revizijskom postupku:

Savezna zemlja Bavarska

Prijepis

Bundesverwaltungsgericht (Savezni upravni sud, Njemačka)

RJEŠENJE

[omissis]

U upravnom predmetu

Herbaria Kräuterparadies GmbH,
[omissis] Fischbachau,

tužitelj, žalitelj
i podnositelj revizije

[omissis]

protiv

Savezne zemlje Bavarske,

koju zastupa Landesanstalt für Lebensmittelsicherheit Bayern,
[omissis] München,

tuženika, druge stranke u
žalbenom postupku
i druge stranke u revizijskom
postupku

treće vijeće Bundesverwaltungsgerichta (Savezni upravni sud)
nakon rasprave održane 9. prosinca 2022.
[omissis]

odlučilo je:

Postupak se prekida.

Sudu Europske unije upućuju se na temelju članka 267. UFEU-a sljedeća pitanja o tumačenju Uredbe (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL 2018., L 150, str. 1.), u sadašnjoj verziji Delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/427 od 13. siječnja 2020. (SL 2022., L 98, str. 1.) i Povelje Europske unije o temeljnim pravima:

1. Treba li članak 33. stavak 1. Uredbe (EU) 2018/848 tumačiti na način da se znak Europske unije za ekološku proizvodnju može upotrebljavati za prerađenu hranu uvezenu pod uvjetima iz članka 45. stavka 1. Uredbe 2018/848 kako bi se kao ekološki proizvod stavila na tržište Unije, ali koja, zbog toga što, osim biljnih proizvoda, sadržava minerale i vitamine koji nisu biljnog podrijetla, nije u skladu sa zahtjevima iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. podtočkom (f)?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, proizlazi li iz članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da se znak Europske unije za ekološku proizvodnju može upotrebljavati za prerađenu hranu ako ona potječe iz Europske unije i u skladu je s ekvivalentnim pravilima proizvodnje i kontrole u trećoj zemlji priznatoj u skladu s člankom 48. stavkom 1. Uredbe 2018/848, ali ne sa zahtjevima iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. podtočkom (f)?
3. Proizlazi li iz članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da se takva prerađena hrana koja potječe iz Europske unije može označiti kao ekološka proizvodnja u skladu s člankom 30. stavkom 1.

Uredbe 2018/848 upućivanjem na ekološku proizvodnju bez primjene znaka Europske unije za ekološku proizvodnju?

O b r a z l o ž e n j e

I.

- 1 Spor se odnosi na označivanje prerađene hrane koja potječe iz ekološke proizvodnje.
- 2 Tužitelj proizvodi proizvod „Blutquick”, mješavinu voćnih sokova i biljnih ekstrakata koji potječu iz ekološke proizvodnje. Vitamini i željezov glukonat dodaju se piću. Tužitelj stavlja na tržište „Blutquick” kao dodatak prehrani. Na ambalaži se nalaze ekološki logotip EU-a, nacionalna ekološka oznaka i upućivanje na podrijetlo sastojaka iz „kontroliranog ekološkog uzgoja”.
- 3 Odlukom od 18. siječnja 2012. Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Bavarski zavod za poljoprivredu, Njemačka) naložio je, među ostalim, da tužitelj do 1. prosinca 2012. iz označivanja, oglašavanja i stavljanja na tržište ukloni navod o ekološkoj proizvodnji, koji je zaštićen u skladu s člankom 23. Uredbe Vijeća od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL 2007., L 189, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 139.). Kao obrazloženje je naveo da se na temelju odredbi Uredbe (EZ) br. 834/2007 i članka 27. stavka 1. točke (f) Uredbe Komisije od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu (SL 2008., L 250, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 173.) prerađeni proizvodi koji nose naziv „biološki” mogu dodavati vitaminima i mineralima isključivo ako je njihova upotreba propisana zakonom. To nije slučaj s „Blutquickom”.
- 4 Tužitelj je podnio tužbu protiv te odluke. Verwaltungsgericht (Upravni sud, Njemačka) uputio je Sudu Europske unije pitanja o tumačenju članka 27. stavka 1. točke (f) Uredbe (EZ) br. 889/2008. Presudom od 5. studenoga 2014., C-137/13 Sud Europske unije presudio je da članak 27. stavak 1. točku (f) Uredbe br. 889/2008 treba tumačiti u smislu da je upotreba tvari iz te odredbe propisana zakonom samo onda kada pravilo prava Unije ili nacionalno pravno pravilo koje je s njime u skladu izravno određuje dodavanje navedene tvari u hranu, kako bi ta hrana općenito mogla biti stavljena na tržište. Upotreba takve tvari nije propisana zakonom u smislu navedene odredbe kada se hrana stavlja na tržište kao dodatak prehrani, s prehrambenim ili zdravstvenim tvrdnjama ili kao hrana za posebne prehrambene potrebe, iako to podrazumijeva da, za potrebe poštovanja odredbi o tvarima koje moraju biti sadržane u hrani, ta hrana mora sadržavati određenu količinu predmetne tvari. Sud Europske unije nije odlučio o prigovoru koji je tužitelj već istaknuo tijekom tog postupka, prema kojem je on bio diskriminiran u

odnosu na poduzeća iz trećih zemalja koja imaju sustav proizvodnje koji je priznat kao istovjetan s obzirom na to da Sud Europske unije nije odlučio o tom pitanju jer sud koji je uputio zahtjev nije postavio pitanja u tom pogledu.

5. Verwaltungsgericht (Upravni sud) odbio je tužbu za poništenje kao neosnovanu. Tužitelj nije uspio ni u žalbenom postupku. Što se tiče zakonitosti pobijane odluke, žalbeni sud je u presudi od 29. srpnja 2021. naveo da dodavanje vitamina i željezova glukonata prerađenoj hrani kao što je „Blutquick” nije izričito propisano zakonom, tako da se tužiteljevom uporabom znaka za ekološku proizvodnju (u daljnjem tekstu: „ekološki znak EU-a”) povrjeđuje odredba o označivanju iz članka 23. Uredbe (EZ) br. 834/2007. Smatrao je da ni članak 27. stavak 1. točku (f) Uredbe (EZ) br. 889/2008 ne treba široko tumačiti s obzirom na članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja). Utvrdio je da tužitelj smatra da se člankom 33. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007 uspostavlja nejednako postupanje jer se tom odredbom dopušta da se konkurentni proizvodi iz SAD-a mogu stavljati na tržište u Europskoj uniji kao ekološki proizvodi s ekološkim znakom EU-a iako su miješani s tvarima, uključujući vitamine, koje su na temelju članka 23. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007, članka 27. stavka 1. i Priloga VIII. Uredbi (EZ) br. 889/2008 nedopuštene tijekom proizvodnje u Europskoj uniji. Međutim, ocijenio je da takvo nejednako postupanje ne postoji. Iako se odgovarajući ekološki proizvodi iz SAD-a mogu stavljati na tržište u EU-u kao ekološki proizvodi, ne bi trebali nositi ekološki znak EU-a. U skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007, ekološki znak EU-a može se upotrebljavati pod uvjetom da su proizvodi u skladu sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 834/2007. To prema njegovu mišljenju nije nužno slučaj s jednakovrijednim proizvodima; oni su u skladu s Uredbom u smislu članka 25. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007 isključivo ako se njima bez iznimke ispunjavaju zahtjevi Uredbe. To nije slučaj s proizvodom proizvedenim u Sjedinjenim Američkim Državama koji je sličan tužiteljevom.
6. Svojom revizijom tužitelj i dalje osporava odluku od 18. siječnja 2012. ističući u biti da uvezni proizvod kao ekvivalent može nositi ekološki znak EU-a čak i ako istodobno nije u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 834/2007 o proizvodnji. Ističe da, ako mu je to zabranjeno u pogledu proizvoda „Blutquick”, postoji povreda načela jednakog postupanja predviđenog člankom 20. Povelje. Osim toga, tvrdi da takva povreda već postoji zbog toga što se američki proizvodi koji sadržavaju dodane vitamine i minerale mogu predstavljati kao ekološki proizvod, neovisno o upotrebi ekološkog znaka EU-a, dok on sâm može staviti na tržište svoj proizvod „Blutquick” isključivo kao konvencionalni proizvod. Smatra da se zabrana dodavanja vitamina i mineralnih pripravaka njegovu proizvodu ne može primijeniti na njega ako se ne primjenjuje na proizvođače u SAD-u.
7. Tuženik se protivi reviziji tvrdeći u biti da proizvod podrijetlom iz priznate treće zemlje može nositi ekološki znak EU isključivo ako ispunjava zahtjeve Uredbe (EZ) br. 834/2007. Prema njegovu mišljenju ne postoji nejednako postupanje na koje se poziva. Napominje da je uzajamno priznavanje jednakovrijednosti također omogućilo pristup tržištu Unije proizvodima koji nisu u skladu s pravilima Unije o

ekološkoj proizvodnji. Jednako postupanje s američkim proizvodima koje tužitelj traži dovelo bi do znatne promjene sustava Europske unije koja nije predviđena priznavanjem ekvivalentnosti i koja bi ugrozila ciljeve regulatornog okvira EU-a.

II.

- 8 Postupak valja prekinuti i u skladu s člankom 267. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) zatražiti od Suda Europske unije donošenje prethodne odluke. Tumačenje prava Unije relevantnog za rješavanje spora nije toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji (vidjeti presudu Suda od 6. listopada 2021., C-561/19 [ECLI:EU:C: 2021:799], Consorzio, točku 39.).
- 9 Odlukom od 18. siječnja 2012. tužitelju je zabranjeno da za svoj proizvod „Blutquick” upotrebljava navod o ekološkom načinu proizvodnje, koji je zaštićen pravom Unije. Zabranom su obuhvaćena uporaba ekološkog znaka EU-a i njemačke ekološke oznake, kao i druga upućivanja na ekološku proizvodnju, kao što je, primjerice, popis sastojaka. S obzirom na to da je riječ o trajnom upravnom aktu, pravna kvalifikacija odluke mora se temeljiti na pravnoj situaciji koja je bila na snazi na dan odluke revizijskog suda (vidjeti u tom pogledu presudu Bundesverwaltungsgerichta (Savezni upravni sud, Njemačka) od 13. lipnja 2019., 3 C 28.16, BVerwGE 166, 32, točku 11.). Stoga se više ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 834/2007, na kojoj je tuženik temeljio svoj nalog, nego Uredba (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007, koja je na snazi od 1. siječnja 2022. (SL [2007.] L 189, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 139.).
- 10 2. Pravna osnova zabrane koja se odnosi na tužitelja jest članak 42. stavak 1. Uredbe (EU) 2018/848. U skladu s tom odredbom, u slučaju nesukladnosti koja utječe na cjelovitost ekoloških proizvoda u bilo kojoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije, i izvoza posebno zbog uporabe zabranjenih ili neodobrenih tvari i tehnika ili zbog miješanja s neekološkim proizvodima, osiguravaju da se pri označivanju i oglašavanju cijele predmetne pošiljke ili proizvodne serije na nikakav način ne upućuje na ekološku proizvodnju. Povreda u smislu članka 3. točke 57. Uredbe (EU) 2018/848, koja je potrebna za intervenciju, proizlazi iz toga što je „Blutquick” prerađena hrana iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. podtočkom (f). U skladu s tim odredbama, minerali (uključujući elemente u tragovima), vitamini, aminokiseline i mikronutrijenti mogu se koristiti u preradi hrane, ali samo u mjeri u kojoj je njihova upotreba u hrani za uobičajenu konzumaciju „izravno propisana zakonom” u smislu da je izravno propisana pravom Unije ili nacionalnim zakonodavstvom koje je u skladu s pravom Unije, zbog toga se hrana ne može staviti na tržište kao hrana za uobičajenu konzumaciju ako ti minerali, vitamini, aminokiseline ili mikronutrijenti nisu dodani. To nije slučaj s „Blutquickom”, što tužitelj ne osporava. Dodavanje vitamina i željezova glukonata tužiteljevu

proizvodu stoga nije obuhvaćeno tekstem iz Priloga II. dijela IV. točke 2.2.2. podtočke (f) Urede (EU) 2018/848. Time je isključena upotreba ekološkog logotipa EU-a u skladu s člankom 33. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848; isto vrijedi za njemačku ekološku oznaku u skladu s člankom 33. stavkom 5. Uredbe (EU) 2018/848. U skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848, nije dopušteno ni označivanje „Blutquicka” kao „ekološkog”. Zabrana od 18. siječnja 2012. bila bi slučaju neograničene primjene navedenih odredbi zakonita, a tužba i revizija ne bi bili prihvaćeni.

- 11 3. Nasuprot tomu, tužitelj prigovara da iz načela jednakog postupanja predviđenog u članku 20. Povelje o temeljnim pravima proizlazi da mora biti ovlašten označiti „Blutquick” ekološki znak EU-a i navodom o ekološkoj proizvodnji zbog toga što se sličan proizvod proizveden u Sjedinjenim Američkim Državama može staviti na tržište kao „organic” i da bi se stoga mogao na temelju Sporazuma o jednakovrijednosti između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država stavljati na tržište u Uniji kao ekološki prehrambeni proizvod, uključujući upotrebu ekološkog znaka EU-a. O pitanju potkrjepljuje li se tom argumentacijom osnovanost revizije ne može se odlučiti bez pokretanja postupka pred Sudom Europske unije. U predmetu se postavlja nekoliko pitanja o tumačenju prava Unije koja treba pojasniti.
- 12 a) Ovo sudsko vijeće u tom pogledu temelji svoju odluku na činjenici da se Povelja Europske unije o temeljnim pravima primjenjuje na temelju članka 51. stavka 1. prve rečenice jer odredbe Uredbe (EU) 2018/848 utječu na provedbu prava Unije.
- 13 b) Člankom 20. Povelje zahtijeva se da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (presuda Suda od 3. veljače 2021., C-555/19 [ECLI:EU:C:2021:89], t. 95.).
- 14 aa) Što se tiče postojanja nejednakog postupanja, najprije valja utvrditi tvrdi li tužitelj pravilno da se u vezi s uporabom ekološkog znaka EU-a, prema njegovu proizvodu „Blutquick” različito postupa u odnosu na sličan proizvod poduzeća iz treće zemlje kao što su Sjedinjene Američke Države, kada se taj proizvod uvozi u Uniju radi stavljanja na tržište kao ekološkog proizvoda u skladu s člankom 45. stavkom 1. Uredbe 2018/848. Kako je navedeno u točki 2. ovog zahtjeva, „Blutquick” se zbog dodavanja vitamina i željezova glukonata ne može staviti na tržište s ekološkim znakom EU-a u skladu s člankom 33. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848. Stoga bi postojalo nejednako postupanje ako bi prerađena hrana koja odgovara tom proizvodu podrijetlom iz treće zemlje u kojoj je dodavanje odgovarajućih vitamina i minerala odobreno pravilima proizvodnje koja su priznata kao ekvivalentna pri stavljanju na tržište u Europskoj uniji mogla nositi ekološki znak Europske unije iako zbog dodavanja tih vitamina i minerala nije u skladu s pravilima proizvodnje iz Uredbe (EU) 2018/848.

- 15 Ovo vijeće uvjeren je da se s obzirom na odredbu iz članka 33. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 i dosadašnju sudsku praksu Suda Europske unije, uključujući u predmetu C-137/13, ne može dati dovoljno jasan odgovor na pitanje bi li takav proizvod uvezen iz treće zemlje mogao nositi ekološki znak EU-a. Žalbeni sud odgovorio je niječno na pitanje, i dalje na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007, upućujući u biti na to da se u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007 ekološki znak EU-a može upotrebljavati pod uvjetom da su proizvodi u skladu sa zahtjevima Uredbe. U tom se pogledu Uredbom (EZ) br. 834/2007 razlikuju proizvodi koji ispunjavaju zahtjeve Uredbe i oni koji su samo istovjetni. Potonji ne bi ispunjavali uvjete Uredbe u smislu članka 25. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 834/2007. Ta argumentacija, koja se u načelu također može prenijeti na postojeću pravnu situaciju, ipak nije dovoljno čvrsta da bi se tumačenje mogao smatrati nedvojbenim. To vrijedi čak i ako žalbeni sud upućuje na strukturu odredbe i cilj zaštite potrošača. Naprotiv, čini se da postoje određene naznake da prerađena hrana proizvedena u trećoj zemlji koja se stavlja na tržište EU-a pod uvjetima utvrđenima u članku 45. stavku 1. Uredbe 2018/848 može nositi ekološki znak EU-a, čak i ako, osim biljnih proizvoda, sadržava minerale i vitamine koji nisu biljnog podrijetla, te stoga ne udovoljava zahtjevima iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. podtočkom (f). S jedne strane, također bi bilo u skladu s tekstem članka 33. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 da se odredbama kojima se udovoljava „zahtjevima Uredbe” jednakovrijednima članku 45. i sljedećim člancima Uredbe 2018/848 ne smatraju pravila proizvodnje, nego u slučaju proizvoda uvezenog u Uniju odredbe o uvozu, osobito u pogledu priznavanja pravila proizvodnje i kontrole. U tom bi slučaju, kako bi se ispunili zahtjevi u smislu članka 33. stavka 1. druge rečenice Uredbe (EU) 2018/848, bilo dovoljno da je proizvod uvezen pod uvjetima koji se primjenjuju u skladu s tom odredbom. S druge strane, čini se da je više u skladu s ciljem smanjenja prepreka trgovini koji se nastoji postići priznavanjem ekvivalentnosti i odgovarajućim sporazumima o jednakovrijednosti da proizvod iz trećih zemalja uvezen prema pravilima ekvivalentnosti može označiti kao „jednakovrijedan”, ali nipošto kao istovjetan, proizvodu iz EU-a; ekološki znak EU-a trebao bi biti od velike važnosti za konkurentnost proizvoda iz treće zemlje.
- 16 bb) U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje moglo bi doći do nejednakog postupanja prema proizvođačima sa sjedištem u Europskoj uniji u odnosu na proizvođače iz trećih zemalja s pravilima proizvodnje i kontrole koja su priznata kao jednakovrijedna u pogledu uporabe ekološkog znaka EU-a ako bi stavljanje na tržište u Uniji proizvoda proizvedenog u Uniji i proizvoda proizvedenog u trećoj zemlji bilo u usporedivim činjeničnim situacijama, neovisno o različitim pravilima o proizvodnji i kontroli u Uniji, s jedne strane, i u trećoj zemlji, s druge strane. To bi moglo značiti da ovdje nije riječ o proizvodnji, nego o označavanju proizvoda koji se mogu staviti na tržište Unije i međusobno se natječu. Međutim, ako bi postojalo različito postupanje, ono bi se moglo opravdati. Objektivno opravdanje nejednakog postupanja može se u tom pogledu temeljiti na sâmom priznavanju jednakovrijednosti ili na olakšavanju trgovine koje njime želi postići. Nasuprot tomu, tužitelj smatra da se takvo opravdanje ni u kojem slučaju ne može uzeti u obzir ako je Europska komisija, kao u predmetnom

slučaju prema njegovu mišljenju, kao ekvivalentna priznala pravila proizvodnje koja nisu u skladu s „ključnim” pravilima koja su na snazi u Uniji. U tom bi slučaju proizvođač iz Unije imao pravo pridržavati se samo pravila proizvodnje koja se primjenjuju na društvo iz treće zemlje. Na pitanje proizlazi li, stoga, iz članka 20. Povelje da se znak EU-a za ekološku proizvodnju može upotrebljavati za prerađenu hranu ako ona potječe iz Europske unije i u skladu je s ekvivalentnim pravilima proizvodnje i kontrole u trećoj zemlji priznatoj u skladu s člankom 48. stavkom 1. Uredbe 2018/848, ali ne sa zahtjevima iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. (f) ne može se odgovoriti s dovoljnom sigurnošću. Tako opisana problematika, povezana s praksom uzajamnog priznavanja, može biti od velike važnosti. Njome se postavlja nekoliko pitanja u vezi s jednakim postupanjem i obrnutom diskriminacijom kao i mogućim gubitkom regulatorne autonomije Unije (vidjeti mišljenje nezavisnog odvjetnika Sharpstona od 8. svibnja 2014., C-137/13 [ECLI:EU:C: 2014:318], točku 59.). U tom pogledu potrebno je pojašnjenje Suda Europske unije.

- 17 cc) Neovisno o ovlasti upotrebe ekološkog znaka EU-a, pitanje se na sličan način postavlja u pogledu navoda o ekološkoj proizvodnji u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848, čija se upotreba tužitelju zabranjena i pobijanom odlukom.
- 18 Ako dva poduzetnika proizvode istu prerađenu hranu koja je u skladu s ekvivalentnim pravilima proizvodnje i kontrole u trećoj zemlji priznatoj na temelju članka 48. stavka 1. Uredbe 2018/848, ali ne, kao što je to slučaj u ovom predmetu zbog dodavanja određenih sastojaka, sa zahtjevima iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s Prilogom II. dijelom IV. točkom 2.2.2. podtočkom (f), te žele staviti predmetne proizvode na tržište s navodom o ekološkoj proizvodnji u Europskoj uniji, postoji, ako se smatra da su situacije u načelu usporedive, nejednako postupanje u smislu članka 20. Povelje: dok na temelju članka 30. stavka 1. druge rečenice Uredbe 2018/848 poduzeće koje proizvodi u Europskoj uniji ne može na svoj proizvod staviti navod o ekološkoj proizvodnji prilikom njegova stavljanja na tržište u Europskoj uniji, poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji priznatoj u skladu s člankom 48. Uredbe 2018/848 može označiti svoj proizvod tim navodom. To proizlazi iz toga što se na temelju članka 45. stavka 1. točke (b) podtočke iii. Uredbe (EU) 2018/848 proizvod obuhvaćen tom uredbom može uvesti iz treće zemlje radi stavljanja na tržište u Uniji kao ekološki proizvod ako, među ostalim uvjetima, dolazi iz treće zemlje priznate u skladu s člankom 48. Uredbe 2018/848 i ako je u skladu s jednakovrijednim pravilima proizvodnje i kontrole te treće zemlje.
- 19 Pitanja iznesena u točki (bb) u pogledu opravdanja nejednakog postupanja između proizvođača sa sjedištem u Europskoj uniji i proizvođača sa sjedištem u trećim zemljama postavljaju se osobito s obzirom na navod predviđen u članku 30. Uredbe 2018/848. Potrebno je pojasniti proizlazi li iz članka 20. Povelje da se takva prerađena hrana koja potječe iz Europske unije može označiti kao ekološka proizvodnja u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe 2018/848 upućivanjem na

ekološku proizvodnju bez primjene znaka Europske unije za ekološku proizvodnju. Ni na to pitanje odgovor nije očit.

- 20 4. Postavljena pitanja relevantna su za rješavanje spora. Ovo vijeće smatra da bi se prema sadašnjem stanju postupka proizvod koji odgovara proizvodu „Blutquick” mogao u Sjedinjenim Američkim Državama proizvoditi i stavljati na tržište kao ekološki prehrambeni proizvod.
- 21 a) Sjedinjene Američke Države su priznata treća zemlja u skladu s člankom 48. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848 u vezi s člankom 33. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 834/2007. Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 126/2012 od 14. veljače 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 889/2008 u pogledu popratnih dokumenata te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1235/2008 u pogledu aranžmana za uvoz ekoloških proizvoda iz Sjedinjenih Američkih Država (SL [2008.] L 41, str. 5.) u verziji Priloga III. Uredbi Komisije (EZ) br. 1235/2008 od 8. veljače 2008. o odobrenju Komisije (SL 2008., L 41, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 253.) o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 s obzirom na režime za uvoz ekoloških proizvoda iz trećih zemalja/čiji su sustavi proizvodnje i mjere kontrole za ekološku proizvodnju poljoprivrednih proizvoda priznate su kao jednakovrijedne onima iz Uredbe (EZ) br. 834/2007. Temelji se na sporazumu o jednakovrijednosti od 15. veljače 2012. sklopljenom razmjenom pisama. Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/931 od 17. lipnja 2015. o izmjeni i ispravku Uredbe (EZ) br. 1235/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 s obzirom na režime za uvoz ekoloških proizvoda iz trećih zemalja (SL [2007.], L 151, str. 1.) produljena je na neodređeno vrijeme. U skladu s člankom 48. stavkom 1. drugom rečenicom Uredbe (EU) 2018/848, priznavanje vrijedi do 31. prosinca 2026. Odlukom Vijeća (EU) 2021/1345 od 28. lipnja 2021. o odobravanju otvaranja pregovora o sporazumima o trgovini ekološkim proizvodima (SL [2021.], L 306, str. 2.) Komisija je ovlaštena otvoriti takve pregovore, osobito sa Sjedinjenim Američkim Državama.
- 22 b) Žalbeni sud je u odnosu na revizijski sud obvezuje utvrdio (članak 137. stavak 2., članak 173. prva rečenica VwGO-a u vezi s člankom 560. ZPO-a) da se prema relevantnom pravu SAD-a, osobito „Organic Foods Production Act (OFPA)” vitamini i nutritivni minerali odobravaju pod određenim uvjetima kao sastojci u prerađenim proizvodima ili na njima označeni kao ekološki ili ekološki sastojci ili skupine hrane (članak 206.605 OFPA-a). Stranke su na raspravi izjavile da bi se prema sadašnjem stanju proizvod koji odgovara tužiteljevu proizvodu mogao prodavati u Sjedinjenim Američkim Državama kao „organic”.

[omissis]

[Potpisi]